

РЕШЕНИЕ

№ 1162

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 14.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6146** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЕВРОСАЙТ“ ООД [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-2222141003077-091-001/02.12.2022 година, потвърден с Решение №768/19.05.2022 година на Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-[населено място].

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт и се иска се неговата отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателят-„Евросайт“ ЕООД- [населено място] редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК, се представлява от адвокат М., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ла.2 АПК се представлява от юрисконсулт М. редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за недължимост на адвокатското възнаграждение, тъй като липсват доказателства за заплащането му по банков път.

СГП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител. Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,

при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 2-100/30.04.2014 година на Директор ТД на НАП- [населено място] А. Д. е преназначена на длъжността- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] считано от 01.05.2014 година.

Със Заповед № 2-136/30.04.2014 година на Директор ТД на НАП- [населено място] С. Д. е преназначена на длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място] считано от 01.05.2014 година.

Със Заповед № 2-142/30.04.2014 година на Директор ТД на НАП- [населено място] Г. Ц. е преназначен на длъжността- главен инспектор по приходите при ТД на НАП- [населено място] считано от 01.2014 година.

От приложения на лист 533 от делото Трудов договор е видно, че П. Л. П. е назначен на длъжността- Заместник- изпълнителен директор на НАП за неопределено време, считано от 14.05.2018 година.

Със Заповед № РД-09-2428/13.12.2019 година на основание чл.11,ал.1,т.1 от ЗНАП Директор ТД на НАП- П. отменил утвърденото със Заповед № РД-09-427/15.03.2019 година ведно с измененията разпределение на сектори и екипи от органите по приходите от Отдел “Ревизии“, Дирекция“ Контрол“ и утвърдил ново разпределение на органите по приходите по сектори и екипи/ включително ръководител на екипи в отдел „ Ревизии“ ,Дирекция“ Контрол“ с месторабота [населено място] и тези с изнесено работно място в офисите в градовете С. З., Х., П., С. и К. съгласно Приложение №1 към Заповедта, измежду които и П. С. Д. главен инспектор по приходите и ръководител екип и Д. Г. Ц. – главен инспектор по приходите.

Със Заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 година Изпълнителен директор на НАП – [населено място] оправомощил П. Л. П.- Заместник- изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК, при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции със заповед да нарежда служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при условия и по ред, определени в Кодекса на труда, при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции със Заповед да нарежда служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощие по отношение на лица, за които съгласно чл.8 от ДОПК компетентни са органите от друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Със Заповед № П-144/14.05.2021 година на Министър на финансите е прекратено трудовото правоотношение на П. Л. П. на длъжност- Заместник изпълнителен директор на НАП считано от 14.05.2021 година.

Със Заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 година на Заместник-изпълнителен директор на НАП на основание чл.12,ал.6 от ДОПК определил органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК измежду които от ТД на НАП- [населено място] А. Д.- Началник сектор „ Ревизии“, П. С. Д.- главен инспектор по приходите и ръководител екип и Д. Г. Ц.- главен инспектор по приходите.

Със Заповед № РД-01-287/10.05.2021 година на Директор ТД на НАП- [населено място] е наредено функциите на компетентен орган по чл.112,ал.2,т.1 от ДОПК считано от 10.05.2021 година да се изпълняват от поименно изброени органи по приходите, които съгласно Заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 година на Заместник –изпълнителен директор на НАП- [населено място], за които не се прилагат правилата

на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК измежду които и А. А. Д. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП- [населено място] и определил техните заместници.

Със ЗВР от 28.05.2021 година А. А. Д. на длъжност- Началник сектор “Ревизии“ възложила да бъде извършена ревизия на „ Евросайт “ООД, определил състава на ревизиращия екип- П. С. Д.- главен инспектор по приходите/ ръководител на ревизията“ и Д. Г. Ц.- главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди – ДДС за периода от 01.05.2017 година до 31.05.2017 година, срока ,в който следва да завърши ревизията- три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 31.05.2021 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 18.08.2021 година, органът, възложил ревизията- А. А. Д. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ определила нов срок за завършване на ревизията до 30.09.2021 година .

Новата ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 19.08.2021 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 20.09.2021 година органът, възложил ревизията – А. Д. на длъжност- Началник сектор “Ревизии“ определила нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 29.10.2021 година.

Новата ЗВР е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 21.09.2021 година.

На 12.11.2021 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД № Р-22221421003077-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизиращия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 12.11.2021 година .

Със Заповед № РД-09-2515/29.11.2021 година на Директор ТД на НАП- [населено място] изменил утвърденото със Заповед № РД-09-2428/13.12.2019 година разпределение по сектори и екипи на органите по приходите от Отдел“ Ревизии“, Дирекция“ Контрол при ТД на НАП- [населено място] и във връзка с определянето на длъжностни лица, които да изпълняват функциите на Ръководител екипи в Отдел“ Ревизии“, Дирекция“ Контрол считано от 01.12.2021 година и определил нов състав на органите по приходите по сектори и екипи с месторабота- [населено място] и тези с изнесено работно място в офисите в [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място], съгласно Приложение № 1 към заповедта ,измежду които и А. А. Д. Началник сектор„ Ревизии“, П. С. Д. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител екип и Д. Г. Ц. на длъжност- Главен инспектор по приходите.

На 02.12.2021 година А. А. Д. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ и П. С. Д. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията съставили РА № Р-22221421003077-091-001, с който установили задълженията на ревизиращия данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на 03.12.2021 година.

На 16.12.2021 година дружеството жалбоподател депозирало жалба до Директор на Дирекция ОДОП.

На 26.01.2022 година между дружеството жалбоподател и Директор на Дирекция

ОДОП е сключено Споразумение за удължаване срока за произнасяне по жалбата с три месеца.

На 19.05.2022 година с Решение № 768 Директор на Дирекция ОДОП потвърдил издадения РА.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 20.05.2022 година.

По делото е назначена, изслушана и неоспорена от страните съдебно- счетоводна експертиза, а разпитан в съдебно заседание, експертът заявява, че поддържа заключението си.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт № Р-22221421003077-091-001/02.12.2021 година е издаден от компетентни органи- това е А. А. Д. на длъжност- Началник сектор“ Ревизии“ при ТД на НАП-П. орган, възложил ревизията и П. С. Д. на длъжност- главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията. От приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето А. А. Д. към датите на издаване на ЗВР и РА е заемала длъжността- Началник сектор“ Ревизии“ към ТД- НАП- П. и е определена за орган , който може да възлага ревизии по реда на чл.112 от ДОПК въз основа на изрична заповед на Директор ТД на НАП- П. от 13.12.2019 година, впоследствие изменена с още няколко заповеди, както от 2020 година, така и от 2021 година. Лицето П. С. Д. също е заемала длъжността- Главен инспектор по приходите и е била определена за ръководител на ревизията при ТД на НАП- П. към датите на издаване на ЗВР, РД и РА, а и по делото се съдържат доказателства в тази насока. Наред с това, от доказателствата по делото е видно, че и лицето, включено в състава на ревизиращия екип- Д. Г. Ц. е заемал длъжността- Главен инспектор по приходите при ТД на НАП- П. отново към датите на издаване на ЗВР и РД.

От доказателствата по делото също е установено, че лицата, включени в състава на ревизиращия екип с нарочна Заповед от 05.05.2021 година на Заместник- изпълнителен директор на НАП на основание чл.12,ал.6 от ДОПК изрично са посочени като лица по отношение на които не се прилагат разпоредбите на чл.7,ал.1 и чл.8 от ДОПК. Разпоредбата на чл.12,ал.6 от ДОПК изрично сочи, че правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8. По отношение на ревизиращия екип е налице такова изрично оправомощаване от страна на Заместник- изпълнителен

директор на НАП. Наред с това е установено, че Заместник- изпълнителен директор на НАП изрично е оправомощен от страна на Изпълнителен директор на НАП с нарочна Заповед да определя органи по приходите, за които правилата на чл.7 и чл.8 от ДОПК не важат. Установено е още, че лицето П. Д. към датата на оправомощаването от страна на Изпълнителен директор на НАП- 19.04.2021 година и към дата 05.05.2021 година е заемал длъжността- Заместник-изпълнителен директор на НАП. От доказателствата по делото е установено, че лицето П. С. Д. е определена от Директор ТД на НАП за ръководител екип/ въз основа на проведен конкурентен подбор/ а не по силата на закона/, посочена е също като ръководител екип в Заповедта на Заместник- изпълнителен директор на НАП като ръководител екип и лицето Д. Г. Ц. също е посочен в Заповедта на Заместник- изпълнителен директор на НАП като орган, който може да осъществява правомощията си на територията на цялата страна.

Настоящият съдебен състав намира, че ревизионният акт е издаден от органи по приходите, посочени в нормата на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година- органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията, като промените водят и до промени в органите, издаващи ревизионен акт и в самата процедура по издаването му. Разпоредбата на [чл. 119 от ДОПК](#) в редакцията и преди цитираното изменение предвиждаше, че след издаването на ревизионния доклад, органите, които са съставили РД писмено да уведомят органа, възложил ревизията, а последният с нарочна заповед за определяне на компетентен орган определяше компетентен орган по издаването на РА и именно този компетентен орган издаваше РА или прекратяваше производството. Редакцията на чл.119, ал.1 от ДОПК, в сила от 01.01.2013 година предвиди нови органи ,които могат да издадат ревизионен акт- вече органът, възложил ревизията и органът по приходите, определен за ръководител на ревизията. От доказателствата по делото също е установено, че лицата, които са участвали в ревизионното производство са притежавали квалифициран електронен подпис.

От приложените по делото доказателства е видно, че както първата ЗВР, така и последващите ЗВР, РД и РА са връчени на електронния адрес на жалбоподателя, а получаването на документите е удостоверено по надлежния ред чрез потвърждаване на получаването, за което са приложени писмени доказателства, като връчването на електронните съобщения е станало по реда на чл.30,ал.6 от ДОПК, сочещ, че електронното съобщение се смята за връчено, когато адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационната система на компетентната администрация. Съдържанието на електронното съобщение се удостоверява чрез заверена от органа по приходите разпечатка на запис в информационната система или пък лично на управителя на ревизионния данъчен субект, като отново личното връчване е извършено по реда и със средствата, предвидени в ДОПК. Връчването на ЗВР, РД и РА е станало при спазване на разпоредбата на чл. 29, ал. 6 от ДОПК, според която, съобщенията се връчват на лицето, негов представител или пълномощник, член на орган на управление или на негов служител, определен да получава книжа или съобщения. В [ДОПК в частност в разпоредбата на чл.113, чл.117 и чл.120 не са конкретизирани начинете на връчване на актовете, издавани в хода на ревизионното производство, но](#) следва да бъде отбелязано , че разпоредбите за връчване и за удостоверяване на връчването на съобщения, се намират в общите

разпоредби на ДОПК и са приложими и за останалите производства в Кодекса-аргумент от разпоредбата на чл.33 от ДОПК-Приложимост на разпоредбите-по реда и в сроковете, посочени в тази глава, се връчват всички подлежащи на връчване актове, документи и книжа, издавани от органите по приходите и публичните изпълнители, с изключение на актовете,документите и книгата за реализиране на административнонаказателната отговорност,за които се прилага [Законът за административните нарушения и наказания](#). С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че при връчване на актовете и съобщенията, издадени от органите по приходите в хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения, които са ограничили както правото на участие на ревизираното лице в производството, така и правото му на защита и които нарушения да опорочават издадения ревизионен акт до степен нищожност.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад, който е вътрешно служебен акт. В ТР №5 /

22. 06. 2015 година на ВАС“ е посочено, че макар че ревизионният доклад е основен акт във фазата на извършване на ревизионното производство, той е процесуален акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Независимо че разпоредбата на чл. 120, ал. 2, изр. първо от ДОПК сочи, че той се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него, то от това не следва, че законодателят е предвидил изискване волята на издателя на ревизионния акт да се наслажда върху волята на съставителите на ревизионния доклад и в тази кумулативност на двете волеизявления да се упражнява съвместна компетентност за издаването на ревизионния акт“.

„Друг извод не следва от сезиращата функция на ревизионния доклад и свързаните с момента на издаването му срокове, тъй като уведомяването на органа, възложил ревизията, не е правопораждащ факт за възникването на компетентността за издаването на ревизионния акт. Тя не произтича от ревизионния доклад, а е нормативно установена и персонално определена, поради което пороците на ревизионния доклад не рефлектират върху валидността на ревизионния акт. В качеството си на процесуален акт ревизионният доклад е процесуална предпоставка за издаването на ревизионния акт, а при липса на процесуална предпоставка е налице неспазване на процесуалните разпоредби по смисъла на [чл. 160, ал. 2 ДОПК](#), но не и толкова тежък порок, който да обуслови извод за нищожност на РА

Ревизионният доклад е подписан от двамата органи по приходите, включени в състава на ревизиращия екип, а дори и да не е подписан от всички участващи в ревизията органи по приходите, то това не може да обуслови нищожност на издадения ревизионен акт, защото пак в същото Тълкувателно решение е изрично е посочено, че съгласно чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК изискването за подписване на ревизионния доклад от неговите съставители е задължителен реквизит на ревизионния доклад от външна страна, т.е. част от нормативно установените изискванията за форма на ревизионния доклад. Разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, която предвижда, че ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, не

дерогира систематично предхождащата я норма на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДОПК, включваща сред задължителните реквизити на ревизионния акт наличието на мотиви за издаването му. И двете разпоредби са част от чл. 120 ДОПК, озаглавен „Съдържание на ревизионния акт“, а това сочи, че ревизионният доклад също е част от нормативно изискуемото се съдържание на ревизионния акт. При наличие на порок в законоустановената форма, изразяващ се в липса на мотиви, опорочаването също не е толкова съществено, че да се приравни с пълна липса на форма, а оттам и на волеизявление, поради което отново не мотивира извод за нищожност на издадения ревизионен акт. Горното обосновава заключението, че не е налице нищожност на ревизионния акт, ако в ревизионния доклад, който е неразделна част от него, не е спазено изискването на чл. 117, ал. 2, т. 10 ДОПК за полагане на подписи от всички органи по приходите, които са го съставили“

При издаването му, органите по приходите са спазили процесуално-правните разпоредби на ДОПК. Ревизионното производство е първо, като с първата ЗВР е определен срок за завършването и 3 месеца, започнал да тече от връчването на ЗВР- в случая на дата 31.05.2021 година и съответно на това изтичащ на 31.08.2021 година. С последващата ЗВР от 18.08.2021 година органът, възложил ревизията определил нов срок за завършване на ревизията – до 30.09.2021 година, а с друга Заповед от 21.09.2021 година е определен нов срок за завършване на ревизията до 29.10.2021 година, като удължаването на срока на ревизията е с две месеца и удължаването е извършено в съответствие с нормата на чл.114,ал.3 от ДОПК и то от орган по приходите, компетентен да извърши удължаването.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че при издаването на ревизионния акт са допуснати съществени нарушения в посока необсъждане на доказателствата и несъбирането на относимите доказателства, защото в хода на ревизионното производство, органите по приходите са събрали относимите доказателства. Наред с това, дори и да не събрани доказателства в хода на ревизионното производство, то няма правна пречка същите да бъдат представени и в хода на съдебното. На следващо място, доказателствената тежест за установяване на положителен факт, какъвто е наличието на ВОД, пада само и единствено върху жалбоподателя, защото той от този положителен факт черпи изгодни за себе си правни последици. Липсата на ВОД е отрицателен факт и органите по приходите нямат задължение да го доказват.

Ревизионният доклад и Ревизионният акт са издадени в сроковете , визирани в ДОПК.

При издаване на РА са спазени и материално- правните разпоредби на ЗДДС и ППЗДДС.

Правната регламентация на вътреобщностните придобивания се съдържа в чл.7 от ЗДДС. Съгласно сочената разпоредба, вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. По силата на чл.53, ал.1 от ЗДДС ВОД по чл.7 се облагат с нулева ставка. Д., удостоверяващи извършването на вътреобщностна доставка, се определят в ППЗДС- по- конкретно- чл.45 от ППЗДДС - документ за доставката и документи, доказващи

изпращането или транспортирането на стоките на територията на страната до територията на друга държава членка. Според чл.45, т.1, б.б от ППЗДДС документ за доставката представлява фактура на доставката, в която когато получателят е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, се посочва идентификационният номер по ДДС на получателя, издаден от държава членка, под който номер му е извършена доставката. В редакцията, действаща към момента на извършване на доставките месец 03 и месец 04.2013 година, „документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка са- транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

От доказателствата по делото е установено, както и от заключението на вещото лице, изготвило съдебно-счетоводната експертиза, неоспорено от страните, което настоящият съдебен състав намира за обективно и компетентно изготвено е видно, че през ревизираните периоди „Евросайт“ ООД е с основна дейност производство и продажба на спортни стоки, оборудване за уиндсърф и кайтсърф, като за месец 05.2017 година дружеството- жалбоподател е декларирало ВОД на стоки – дъски за сърф 67 броя, риг -40 броя, мачта- 30 броя, трапци- 50 броя и неопрен комплект – 50 броя по фактура № 694/30.05.2017 година с данъчна основа 84 276,84 лева и получател G & N T. S. Z Ograniczona, Полша, VIN PL [ЕГН] по смисъла на чл.7, ал.1 от ЗДДС, подлежаща на облагане със ставка 0% на основание чл.53, ал.1 от ЗДДС, отразени в кл.15 на СД по ЗДДС за периода. В хода на ревизионното производство жалбоподателят е представил документи, съотносими към ВОД на стоки съгласно разпоредбите на чл.45 от ППЗДДС-Фактура/инвойс № 694/30.05.2017 година с данъчна основа 43 090 евро и равностойност 84 276,84 лева, Потвърждение от VIES за номер по ДДС от 05.06.2019 година, Международна товарителница ЧМР с описание /л.124/, Потвърждение за получени стоки на територията на държава членка от ЕС от 02.06.2017г./ л.126/, Извлечение от банкова сметка в О. за платената сума от 43 090 евро от 01.06.2017 година

От представените доказателства се установява, че Полското дружество е с валиден ДДС номер и същото е декларирало В. от „Евросайт“ ООД, като не се установява разлика с декларирания ВОД от „Евросайт“ ООД, а транспортът на стоките е за сметка на клиента G & N T. S. Z Ograniczona, Полша и съгласно приложения транспортен документ /ЧМР л.124, том.1/ превозвач е А. Ренде У. Наклие ве Тиджарет Л. с камион № 25U3314 и влекач № 25U3315. Товарен пункт С., България, място на разтоварване В., Полша, получател G & N T. S. Z Ograniczona, Полша.

От приложените счетоводни документи/ в това число и от заключението на вещото лице по ССЕ, е видно, че процесната фактура е отразена в счетоводството на „Евросайт“ ООД ,като за начисленото вземане от клиента по Дебита на сметка 411 – Клиенти на Кредит сметка 702 - Приходи от продажби на стоки, за полученото плащане от клиента- Дебит сметка 503 - Разплащателна сметка в лева, Кредит сметка 411 – Клиенти, а за изписване на продадената стока от склада-Дебит сметка 702 - Приходи от продажби на стоки на Кредит сметка 303 Продукция, 304 Стоки.

Обстоятелството, че жалбоподателят разполага с документи, доказващи ВОД –

фактура/инвойс, транспортни документи –ЧМР, потвърждение за получаване на стоките от полското дружество и е притежавал количеството стоки по счетоводни данни за да осъществи ВОД и произходът на стоките е от В. /л.314-315/, не може да доведе до извод , че е налице ВОД, тъй като в представената Международна товарителница за превозвач е вписан А. Ренде У. Наклие ве Тиджарет Л. с камион № 25U3314 и влекач № 25U3315. Товарен пункт С., България, място на разтоварване В., Полша, получател G & N T. S. Z Ograniczona, Полша, но в нея няма посочени дата на тръгване и точен адрес на място на товарене на стоката, няма дата на пристигане на стоката и точен адрес на разтоварване на стоката, подписи на превозвача и, както и име, и подпис на лицето, получило стоката, а от извършените Справки в база данни на Агенция Митници не е установено преминаване през ГКПП на МПС с посочения регистрационен номер. Но наличието на визираните в чл.45 от ППЗДС документи от страна на жалбоподателя, както и доказателства за разполагане с количеството стоки- уиндсърф дъски, предмет на ВОД, не може да доведе до извод, че именно тези стоки, които са предмет на фактурите, впоследствие са били и предмет на ВОД от страна на жалбоподателя. Неоснователен е доводът на процесуалния представител на жалбоподателя ,че органите по приходите не са извършили Обмен на информация по линия на международното сътрудничество и от там не са събрани доказателства за извършения ВОД, защото събиране на информация по линия на международното сътрудничество не е задължително, а е предоставено на свободна преценка на съответния орган по приходите дали да събере такава информация или не и тежестта за доказване на ВОД пада само и единствено върху лицето, което твърди, че е извършил ВОД.

Липсват доказателства за това кои лица са извършили натоварването на твърдените стоки, на кое транспортно средство, кога е станало това, кога и откъде са напуснали територията на РБ. Липсата на доказателства сочещи на реално нещо натоварено на въпросното МПС, не бе оборена от жалбоподателя. Нещо повече дори, в писменото потвърждение за получаване на стоките липсва подробно посочване на количество ,вид, единична цена и крайна цена на стоката от получателя , при което няма как само наличието на писмено потвърждение да е основание за действително получено такова ,без да са налице индивидуализиращи признаци на получената стока, липсват и доказателства за лицето ,което е получило стоката. В приложното поле на Конвенция за договора за международен превоз на стоки, ратифицирана с Указ № 1143 на ДС от 29.07.1977 г. (ДВ, бр. 61 от 5.08.1977 г., в сила от 18.01.1978 г.)се включват договорите за автомобилен превоз на стоки, когато мястото за приемане на стоката за превоз и предвиденото място за доставянето ѝ се намират в две различни държави, от които поне една е договаряща се страна. Съгласно чл. 4 от Конвенцията договорът се превоз се установява с товарителница, а съгласно чл. 9,тя удостоверява до доказването на противното, условията на договора и получаването на товара от превозвача.Наличието на товарителница не е условие за съществуване, нито за валидност на превозния договор, тя не представлява самия договор за превоз, а е превозен документ, удостоверяващ сключен договор за превоз.Товарителницата е частен документ,който като такъв следва да отговаря на изискванията за действителност,визирано в чл.6 от. 6 от Конвенцията/ реквизитите и са - място и дата на съставяне, името и адреса на изпращача, името и адреса на превозвача, мястото и датата на приемане на стоката за превоз и мястото за доставянето ѝ, името и адреса на получателя и други

Нещо повече дори- в представената товарителница липсват задължителни реквизити съгласно чл.4 от КДМАПС, според който договорът за превоз се удостоверява с товарителница, чиито реквизити са посочени в нормата на чл.б,т.1 от Конвенцията- името и адрес на превозвача, начин на опаковане на стоката, брой на

колетите, особената им маркировка и номерата им, разноските ,свързани с превоза/ превозна цена, допълнителни разходи, митнически сборове и други разноски ,възникващи от момента на сключването им до доставянето им. По делото не се представиха доказателства за наличието на сключен договор за превоз с конкретно лице, за това, че превозът е извършен за сметка на получателя по ВОД, че стоката физически / е напуснала територията на РБ, както и на коя дата от кой граничен пункт е станало това. Наред с това и в самото Потвърждение за получаване на стоките също липсва конкретно място на получаване на стоките, къде е станало това и на коя дата, липсва подробно посочване на количество, вид, единична цена и крайна цена на стоката от получателя, при което няма как само наличието на писмено потвърждение да е основание за действително получено такова ,без да са налице индивидуализиращи признаци на получената стока.

В съответствие както със събраните доказателства, така и с практиката на С., органът по приходите е приел ,че в случая ВОД липсва. В Решение на СЕС от 27.09.2007 г. по дело С- 409/04 Т., е посечено, че член 28а, параграф 3, първа алинея и член 28в, А, буква а), първа алинея от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2000/65/ЕО на Съвета от 17 октомври 2000 година, като се вземе предвид терминът „изпратен(и)“, употребен в тези две разпоредби, следва да се тълкуват в смисъл,че вътреобщностното придобиване на стока е осъществено и освобождаването на вътреобщностната доставка става приложимо ,само когато правото на разпореджане като собственик със стоката е прехвърлено на получателя на доставката и доставчикът докаже, че тази стока е изпратена или превозена в друга държава-членка и че вследствие на това изпращане или превозване стоката е напуснала физически територията на държавата-членка на доставката/ какъвто е процесният случай и ВОД не е осъществен/, но същевременно е изписана стока, с която са осъществени облагаеми доставки съгласно чл.12,ал.1 от ЗДДС, при което е установено, че дружеството жалбоподател е извършвало продажби на стоки на територията на българския пазар и са симулирани ВОД, които са с нулева ставка на данъка и по отношение на декларираните ВОД са налице условията на чл.56 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на страната и в резултат на това дължимият данък е определен по реда на чл.53,ал.1 от ПЗДДС върху данъчната основа, определена от ревизиращото дружество и в тази връзка декларираните доставки към Полското дружество са обложени с 20% , като на основание чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС във връзка с чл.25,ал.1,ал.2 и ал.5 от ЗДДС е дончислен ДДС в размер на 16 855,37 лева за данъчен период месец 05.2017 година и лихва за забава в размер на 7641 лева.

В аспекта на изложеното, настоящият съдебен състав намира ,че ревизионният акт е законосъобразен и предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна и не подлежи на уважаване. В полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 2605 лева, определено по реда на чл.8, във връзка с чл.7,ла.2, т.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Това е така, защото съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК,

по присъждането на разноси, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Отговорността за разносните е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноси произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА „ЕВРОСАЙТ“ ООД [населено място] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-2222141003077-091-001/02.12.2022 година, потвърден с Решение №768/19.05.2022 година на Директор на Дирекция ОДОП при ЦУ на НАП- [населено място], с който са установени задължения по ЗДДС на „Евросайт „ЕООД [населено място] в ОБЩ размер на 24 497,08 ЛЕВА ЗА ДАНЪЧЕН ПЕРИОД МЕСЕЦ 05.2017 ГОДИНА.

ОСЪЖДА „ЕВРОСАЙТ“ЕООД-ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ“ОДОП“ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. СУМАТА ОТ 2605 ЛЕВА – ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ:

